

4. Zgodnie z zarzutem czwartym zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zarzut piąty dotyczy okoliczności, że nałożenie obciążenia podatkowego na ZSK spełniające przesłanki objęcia zwolnieniem ustanowionym we wskazanym rozdziale 9 jako kategoria narusza swobodę przedsiębiorczości skarżących przewidzianą w art. 49 TFUE.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika [kapitalizacji].
7. Zgodnie z zarzutem siódmym decyzja Komisji narusza zakaz dyskryminacji i ogólną zasadę równego traktowania w prawie Unii.
8. Zgodnie z zarzutem ósmym Komisja również naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 ⁽¹⁾, która *ratione temporis* nie znajduje zastosowania do okoliczności niniejszej sprawy lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2019 r. – LSEGH (Luxembourg) i London Stock Exchange Group Holdings (Italy)/Komisja

(Sprawa T-726/19)

(2020/C 19/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LSEGH (Luxembourg) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (Londyn) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, A. Pliego Selie, i A. von Bonin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo, dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami wszelkich interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w związku z określeniem w zaskarżonej decyzji systemu odniesienia.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w związku z błędnym scharakteryzowaniem w zaskarżonej decyzji zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych jako odstępstwa od normalnego funkcjonowania systemu odniesienia.
3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, uznając w zaskarżonej decyzji, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych skutkuje dyskryminowaniem niektórych podmiotów gospodarczych względem innych.
4. Zarzut czwarty oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, uznając w zaskarżonej decyzji, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie jest uzasadnione charakterem ani ogólną strukturą systemu odniesienia.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – PL/Komisja

(Sprawa T-728/19)

(2020/C 19/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PL (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 sierpnia i 26 września 2019 r. odmawiających w części dostępu do dokumentów wskazanych we wnioskach i wnioskach potwierdzających złożonych przez skarżącego w dniu 4 grudnia 2018 r., zarejestrowanych w dniu 28 lutego 2019 r., na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, dotyczącego ochrony prywatności i integralności osoby fizycznej.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).